

бенно ораторътъ трѣба да гледа да избѣгва въ своята рѣчь опѣзи безплодни мысли, които макаръ да блещѣтъ, но нѣкъкъ не служатъ за назиданіе на слушателятъ. Съ една дума — ораторътъ безпрестанно трѣба да държи въ ума си слѣдующата циперонова мысль: «Рѣчта състои отъ нѣща «и думы; думитѣ нѣматъ никаква основа, ако не сѣ утвърдени на нѣщата; а нѣщата нѣматъ пріятность, ако не «сѣ украсены съ думы.»

Д. Нькои бѣльжскы.

I. — Негово Преосвященство, по-напредъ Архимандритъ Григорій, възпитаникъ на Преосвященнѣйшаго Иларіона Търновскый (преждебывшій Макаріополскый), ѣ основательтъ на в. *Македонія*, въ който ѣ и писалъ доста интересны членове на българскы и грѣцкы по черковныя нашъ въпросъ, между другытъ — *ἡ ἱστορικὴ ἀνάμνησις τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχρίδων καὶ τοῦ Πατριάρχου Τυρνόβου* (ὑπο Γ. Νεμτζωφ) или «Историческо въспоминаніе на Охридската Архіепископія и на Търновската Патріархія.» (Гл. *Македонія* отъ 1868). Ный казахмы, че той ѣ былъ основательтъ на уничтоженныя сега този листъ, не само защото инициативата за основаніето му бѣше негово, но ѣще защото Архим. Григорій тогазы съ перото си и съ дѣятелното си участіе въ редакціята на вѣстника, можа отначало ѣще да го рекомандова на публиката, слѣдъ преставаньето на четири народны листовѣ отведнѣждъ — *Цариградскый вѣстникъ, Свѣтъникъ, Време и Гайда.* (*) Туй неможе отрече мыслимъ, и самытъ *видимъ* (понеже имаше и невидимы)

(*) Гледай за тѣхъ, какъто и за другытъ българскы журналы въ приложеніето: „Краткѣ историческы, обзоръ на българската Литература“ въ вторыя курсъ на Словесностьта.